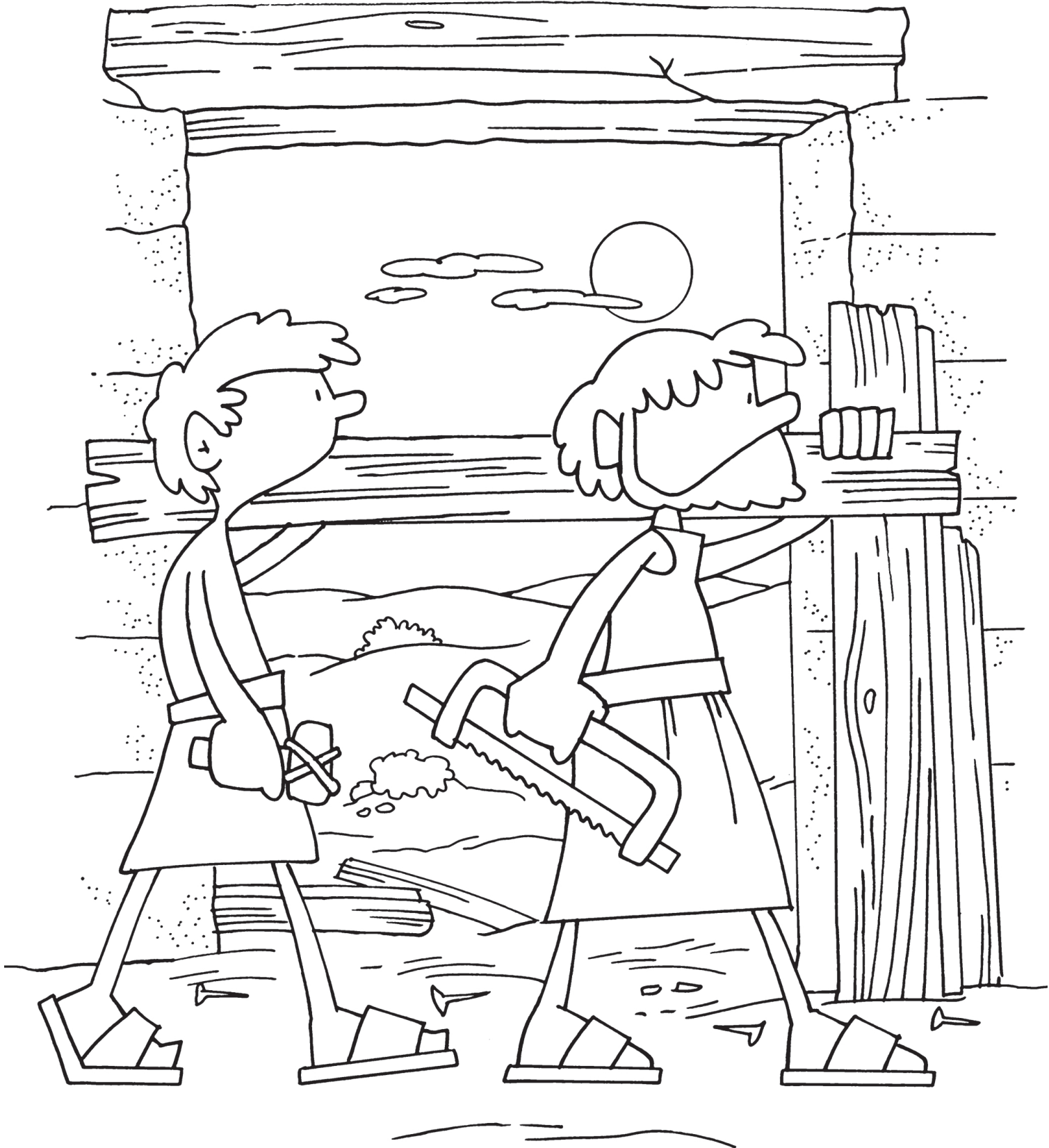

19 januari 2025

Nehemia bouwt de stadsmuur

Nehemia 2:11- 3:32

Thema: Samen werken

Doel

De kinderen ontdekken dat je anderen nodig hebt om grote dingen te doen. Omdat je samen bouwt en iedereen elkaar steunt, gaat het beter en sneller.

Toelichting

Nehemia verschijnt in Juda. Hij vertelt niet wat hij komt doen; dat kan nog beter even geheim blijven. Nehemia begint met een inspectie in de nacht. Hij schrikt van de puinhopen. Het lijkt haast onbegonnen werk. Toch durft hij het aan. Maar niet alleen. Hij vertelt de Judeeërs van zijn plannen en dat God hem op deze missie tot nu toe heeft beschermd. Hij laat de brieven van zijn koning zien... Doen jullie mee? Zo beginnen ze samen. Hele gezinnen en families dragen hun steentje bij. Schouder aan schouder wordt er gebouwd aan een nieuwe muur met poorten, zodat Jeruzalem weer een stad wordt.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Wie komt mij helpen?

Richtlijnen: Mag je wel eens helpen? 'Wil jij mijn hulpje zijn', vraagt de juf in de klas. Soms kan een ander kind iets niet alleen. 'Wil je mij helpen?' Doe jij dat dan? Vind je dat leuk?

Vandaag vraagt Nehemia mensen om hulp. Alleen kan hij echt die hele muur van de stad niet bouwen. Dat duurt veel te lang. En zware stenen en grote houten balken kun je alleen samen sjuwen. Het is ook veel leuker: onder het werken kun je met elkaar praten, misschien wel samen zingen.

Nehemia vraagt aan de mensen: Willen jullie me komen helpen? En ja hoor, opa's en oma's, vaders en moeders, zelfs kinderen gaan samen aan het werk. Dat is geweldig. Nu komt de muur vast af.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Niet alleen maar samen

Richtlijnen: Alleen is maar alleen. Samen is veel gezelliger. Samen gaat het ook sneller. Dat weet Nehemia ook. Na zijn nachtelijke expeditie langs de puinhopen is hij tot de conclusie gekomen dat het herbouwen van Jeruzalem bijna onbegonnen werk is. De puinhoop is nog groter dan hij dacht. Nehemia weet: dit kan ik nooit alleen, iedereen moet meedoen. Nehemia nodigt mensen uit om te helpen. Hij vertelt van zijn plannen. Hij vertelt ook dat God hem heeft beschermd en zal blijven beschermen. Hij laat de brieven van de koning van Perzië zien. De mensen vertrouwen hem. Ze raken enthousiast. Hele families doen mee. De herbouw van de stadsmuren vordert. Zal het echt gaan lukken?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Schouder aan schouder

Richtlijnen: Als inleiding de vraag: hebben jullie wel eens voor een klus of opdracht gestaan, die totaal onhaalbaar leek. Wat heb je gedaan? Hoe heb je het aangepakt?

Vertel aan de jongeren het bijbelgedeelte (voor samen lezen is het gedeelte, denk ik, te uitgebreid). Nehemia begint met een nachtelijke inspectie die hem laat schrikken. 'Ik wist niet dat het zo erg was'. Hij laat zich daardoor niet verlammen, omdat de HEER wil dat er iets gebeurt. Met de verwijzing naar zijn hulp zoekt Nehemia medestanders. Veel mensen werken schouder aan schouder. Er wordt gebouwd aan een nieuwe stad Jeruzalem.

Samen is meer dan elkaar helpen als het alleen niet mogelijk is. Het is ook met elkaar praten, geïnteresseerd raken in elkaar, vreugde en verdriet met elkaar delen en misschien vrienden voor het leven worden.

Herkennen de jongeren in de bouwploeg van Nehemia iets van hun kerk. Je gelooft niet alleen, maar samen. De een ondersteunt de ander. Iedereen kan iets betekenen voor het grote doel dat God met ons heeft: elke dag leven met Hem. Ouderen hebben misschien meer kennis en levenservaring, jongeren meer energie, optimisme en enthousiasme. Ze versterken elkaar. In de kerk kun je meeleven met anderen: danken en bidden met elkaar.

In de kerk is iedereen nodig. Samen christen-zijn geeft verbondenheid en straalt kracht uit.

Extra bijbelgedeelte: 1 Petrus 2:1-5

(Petrus zegt dat de gelovigen zich moeten laten gebruiken als levende stenen bij het bouwen van Gods Koninkrijk. Omdat Jezus het fundament van hun leven is leveren hun woorden en daden een mooi resultaat op)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Drie dagen na aankomst in Jeruzalem maakt Nehemia een nachtelijke inspectietocht langs de muren van Jeruzalem (2:11-15). Noch de mannen die hem daarbij begeleiden noch de leiders van de stad weten wat zijn motivatie is. Dat hij slechts één rijdier bij zich had, geeft aan dat hij in alle stilte deze excursie wilde maken. Over de precieze plek van de genoemde poorten bestaat verschil van mening. Nehemia begint en eindigt bij de Dalpoort (vermoedelijk in de zuidwestelijke hoek van de stad) en heeft dan dus een ronde om de hele stad voltooid.

Vervolgens richt Nehemia zich tot de leiders (2:17 e.v.). Wie waren dit? In vers 16 staat een opsomming. We moeten denken aan zowel Perzische gezagsdragers (Juda was onderdeel van het Perzische rijk) als Joodse geestelijke en wereldlijke autoriteiten. Let op de krachtige inzet van Nehemia: 'U ziet in welke ellende wij verkeren'. Zo'n opening moet indruk gemaakt hebben. Waarop Nehemia doelt, vertelt hij daarna: een verwoeste stad en met vuur verbrande muren. Kort maar krachtig is ook zijn oproep: 'Laten we de muur van Jeruzalem weer opbouwen'. Bijzonder is de reden: '... zodat we niet langer het mikpunt van spot zijn.' Volgens de context van het hele boek (en ook het boek Ezra) spelen er meer motieven, met name de bescherming van Gods volk tegen gevaren, in de vorm van zowel fysieke vijanden als geestelijke verleidingen (zie de Inleiding t.a.v. de motivatie van Ezra en Nehemia).

In vers 18 laat Nehemia deze oproep volgen door een persoonlijk geloofsgetuigenis ('dat mijn God mij bescherming geboden had') en de melding van de koninklijke goedkeuring. Welke van de twee trekt de leiders zo snel over de streep? Laten we ze maar bij elkaar houden, zo beleefde ook Nehemia de koninklijke toestemming als leiding en verhooring van Godswege (vgl. 1:11, 2:5 en 8b).

Er is er echter ook verzet! Zie over Sanballat en Tobia de uitleg bij vorige week (2:10). Hier heeft zich de Arabier Gesem bij hen gevoegd. Dit driemanschap drijft niet alleen de spot met Nehemia en de mensen die hij voor dit plan heeft gewonnen (vgl. vers 18b). Ook betwijfelen ze de legitimiteit ervan en ze spreken zelfs de verdenking van een opstand tegen de koning uit (vers 19). Als een geloofsbelijdenis klinkt Nehemia's antwoord in vers 20: 'Het is de God van de hemel (vgl. 1:4) die ons doet slagen. Wij, zijn dienaren, beginnen met de herbouw'. Let erop hoe Nehemia dit handwerk dus aanmerkt als voluit geestelijke arbeid: een stadsmuur bouwen als 'liturgie' tot eer van God!

Is het tweede deel van vers 20 niet erg 'uitsluitend'? Nehemia gebruikt drie typisch oudtestamentische woorden. Deze 'spotters' hebben ten aanzien van de stad Jeruzalem en hun claim daarop 1. geen 'aandeel'; 2. geen 'rechtsgrond' en 3. geen gedachtenis. Op de achtergrond staat het geloof in Gods verkiezing en verbond. Ook de vijandschap en al genoemde hoon om Israëls ballingschap en ontluistering van Juda en Jeruzalem moet je hier meewegen. Een rol speelt ook het in de 'Inleiding' uitgewerkte punt van de bescherming van de gemeenschap in haar geloof(sleven) te midden van vele verleidingen, waarvoor Nehemia zich in het bijzonder gesteld zag. Volgens sommigen was deze ruzie het startpunt van het uiteengaan van Joden en Samaritanen. Dat is echter moeilijk vast te stellen, hoezeer de overeenkomsten met dat (latere) conflict duidelijk zijn.

Het lange hoofdstuk 3 zullen we hier compact moeten bespreken. Tot in kleine details wordt verslag gedaan van de herstelwerkzaamheden aan de muren en poorten van Jeruzalem. Het begint bij de Schaapspoort (vermoedelijk noordoostelijk) en maakt dan een ronde om de stad 'tegen de klok in'. Ook hier moeten we zeggen dat de precieze locatie van de genoemde plekken omstreden is.

Omdat het in dit bestek niet doenlijk is alle verzen langs te gaan, plaatsen we enkele samenvattende opmerkingen:

- Het verslag kent in de Hebreeuwse weergave opvallend veel pauze-aanduidingen (zog. 'setumot'). Dat kan erop wijzen dat kleinere rapportages hier zijn samengebracht
- Het is geschreven in de 'ik-vorm'. Ook dit hoofdstuk hoort – evenals de vorige gedeelten – bij het 'memoir' van Nehemia (zie Inleiding over het boek Nehemia).
- Hogepriester Eljasib (al meteen in vers 1 genoemd) vervult een belangrijk rol. Er worden echter vele personen genoemd. In zijn leerzame commentaar (serie POT) stelt prof. Bob Becking dat verschillende mensen verantwoordelijk waren voor een gedeelte van de muur. Ook spreekt hij van 'gedeelde verantwoordelijkheid', een mooie gedachte om uit te werken in vertelling en verkondiging. Nehemia mag in Gods naam optreden als initiator en motivator. Maar hij doet (en kan) het niet alleen. De gemeenschap komt in beweging waarbij velen hun talenten en gaven mogen inzetten.
- Er worden ongeveer twintig plaatsnamen genoemd, die allemaal binnen een straal van 30 kilometer rondom Jeruzalem liggen. Niet alleen inwoners van Jeruzalem, maar ook mensen uit de wijde regio van het oude stamgebied van Juda zijn bij het herstelproject betrokken.

Vers voor vers

Hoofdstuk 2:

- Vs. 12 'welke plannen mijn God mij voor Jeruzalem had ingegeven': Letterlijk: 'wat mijn God in mijn hart gegeven had om voor Jeruzalem te doen'. De persoonlijke formulering benadrukt nog eens het grote roepingsbesef van Nehemia. Dit is niet zijn eigen missie, maar Gods opdracht, die hem in het hart is gelegd. In 2:1-10 draaide het nog meer om het verlangen van Nehemia, waarbij Hij God indringend om verhooring smeekte. Mogelijk kunnen we 2:5 e.v. opvatten als het moment waarop Nehemia Gods opdracht voor hem begrijpt: naar Jeruzalem gaan en daar de herbouw ter hand nemen (2:6 e.v.).
- Vs. 17 'zodat we niet langer het mikpunt van spot zijn': De spot van andere volken en 'vreemdelingen' over het lot van Gods volk is een belangrijk thema in het Oude Testament (bijv. Psalm 123; Jes. 30:5; Ez. 5:15, 36:15).
- Vs. 20 'U hoort niet in Jeruzalem...': Bedenk bij dit alles dat vreemdelingen in het oude Israël juist opvallend veel rechten hadden. Zowel in de wetten Mozes als door de profeten wordt daar steeds op gehamerd (bijv. Ex. 22:11; 23:9; Ps. 146:9; Jer. 7:6; Ez. 22:7).

Hoofdstuk 3:

- Vs. 1 'Eljasib, de hogepriester, begon samen met zijn medepriesters aan de herbouw van de Schaapspoort. Ook de priesters bouwen mee! Een mooie blijk van de gedeelde verantwoordelijkheid. Maar er speelt meer: De Schaapspoort gaf toegang tot het tempelplein en wordt hier waarschijnlijk als onderdeel van het tempelcomplex beschouwd. Daarom vatten gewijde priesters deze taak aan. Vervolgens wordt de poort – met twee bij name genoemde bijbehorende wachttorens – geheiligd, zoals dat t.a.v. de tempel en tempelvoorwerpen was voorgeschreven.
- Vs. 2 'Naast hem werkten...': voor 'naast' staat in het Hebreeuws in dit hoofdstuk (15x) steeds de uitdrukking 'naast zijn hand'. Opnieuw een mooie, lijfelijke beeldspraak. Je ziet het voor je, al die werkende handen naast elkaar, samen actief voor Gods werk!
- Vs. 3b 'Ze legden de balken, plaatsten de deuren, compleet met sluitbalken en grendels': De balken staan wel voor een soort van 'zoldering', vanwaar verdedigers van de stad vijanden kunnen zien. Ook volgens de andere termen wordt alles gedaan om de stad veilig te maken. In deze eerste verzen wordt het 'gewone' Hebreeuwse woord voor 'bouwen' gebruikt. Dat kan erop wijzen de muren hier (vrijwel) van de grond af opnieuw moesten worden opgetrokken.
- Vs. 4 'Naast hem voerde de herstelwerkzaamheden uit': Vanaf dit vers wordt 23 keer een werkwoord gebruikt dat 'versterken' betekent. Letterlijk 'hij maakte sterk'. Het betreft kennelijk gedeelten van de muur die niet geheel opnieuw moesten worden gebouwd, maar wel versteviging behoefden.
- Vs. 5 'maar de aanzienlijken van die stad lieten zich door hun heer geen werk opleggen': Er zijn altijd spelbrekers, ook hier. Is het luiheid, hoogmoed? Ze lijken niet te hebben begrepen dat dit werk niet wordt gedaan voor een aardse heer (Eljasib, Nehemia, of een plaatselijke machthebber van het stadje Tekoa?) maar voor de Heer met een hoofdletter!
- Vs. 8 '... door de goudsmid Uzziël ... en door Chananja, een zalfbereider': een prachtige combinatie van twee (zeker in die tijd) hooggeachte ambachten. Maar nu staan ze samen te metselen.
- Vs. 10 '... het gedeelte tegenover zijn huis': Jedaja werkt aan de muur tegenover zijn huis. Een persoonlijk belang dus, maar hier hoeft het een het ander niet uit te sluiten. Wel een mooie, persoonlijke noot in de lange opsomming (vgl. 3:29 en 30).
- Vs. 12 '... samen met zijn dochters': Ook de vrouwen doen mee! Het is de enige plek in Nehemia 3 waar zij worden genoemd, de betekenis is er niet minder om.
- Vs. 13 '... over een lengte van duizend el': De oud israëlitische el was ong. 45 centimeter lang.
- Vs. 16 'Verderop werkte Nechemja': In het Hebreeuws dezelfde naam als Nehemia (zo in oudere vertalingen), maar een andere persoon dan de menselijke hoofdpersoon van het bijbelboek. In deze verzen werkt men aan de muren ter hoogte van de oude paleistuin en –trappen, en de oude graven van het koningshuis van David.
- Vs. 19 '... tegenover de helling naar het wapendepot': deze sectie is van direct militair belang. Hier werden de wapens opgeslagen, het moet dus goed beveiligd zijn.
- Vs. 20 'Met grote ijver herstelde Baruch...': Van Baruch wordt als enige gezegd dat hij zijn taak 'vol vuur' uitvoerde. Heeft het te maken met zijn werk vlak bij het huis van hogepriester Eljasib? Overigens sluit zijn vurigheid een goede motivatie en enthousiasme bij de anderen niet uit, maar de werkhouding van deze bouwer viel kennelijk extra op.
- Vs. 22 'Daarnaast werkten de priesters uit de nabije omgeving': het gebruikte woord duidt op een rond gebied zoals de Jordaanvallei (zo Becking, ook in de Latijnse bijbelvertaling). Ook de bouwende priesters zijn dus niet enkel uit Jeruzalem afkomstig, ook anderen doen mee!
- Vs. 27 'Ook de inwoners van Tekoa herstelden nog een deel...': In vers 5 werden zo ook al genoemd. Toen wilden de burgers van aanzien niet meedoen. Nu misschien wel?
- Vs. 32 '... werkten de goudsmiden en de handelaars: Opnieuw een mooie combinatie (vgl. 3:8). De Kalverstraat en het Beursplein zijn leeggestroomd om deze taak te volbrengen. Dat is nog eens prioriteiten stellen!

Vraag

- Nehemia getuigt hoe God zijn plan voor Jeruzalem in zijn hart heeft gelegd (2:12). Hoe kijk jij naar zo'n zin. Moeten we denken aan de manier waarop evangelische christenen daar over spreken, of kan het ook op andere manieren?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 122

Gezang 373 LvdK

Lied 126a

Lied 886

Zoals Nehemia

Jezus roept mij

Uw Woord is een lamp voor mijn voet

Sta op, o kind'ren van Israël

Want ik weet

Hemelhoog 70

Opwekking 110

Hemelhoog 494

Hemelhoog 273

Opwekking voor kinderen 174

Auteur: PZ

1901 onderbouw

Wie komt mij helpen?

Inleiding

Wie is er wel eens hulpje in de klas? Alle kinderen wel, denk ik. Als je hulpje bent mag je vaak naast de juf of de meester zitten. Die dag ben jij de helper van de juf. Soms heeft een ander kind hulp nodig. Hij wil iets zwaar tillen maar kan het niet alleen. 'Wil je mij helpen?', vraagt hij dan. Help je dan ook?

Vind je het leuk om te helpen? Of heb je er soms geen zin in?

Wanneer je elkaar helpt gaat het vaak een stuk sneller dan als je het alleen moet doen.

Vandaag gaat het verhaal over Nehemia. Hij heeft ook hulp nodig. Hulp van heel veel mensen. Want de klus die hij wil klaren is veel te groot en te zwaar om alleen te doen.

Bijbelverhaal

Nehemia is aangekomen in Jeruzalem. Hij heeft niemand verteld dat hij de muren van de stad weer op wil bouwen. Alleen God weet ervan, want God heeft Nehemia de opdracht zelf gegeven. Als Nehemia drie dagen in Jeruzalem is, gaat hij midden in de nacht met een paar mannen op pad. Hij wil met zijn eigen ogen zien hoe erg de muren en de poorten verwoest zijn. Ze lopen van poort naar poort om de schade te bekijken. Op sommige plekken ligt zoveel puin dat de ezel van Nehemia er niet eens langs kan.

De volgende dag roept Nehemia alle Judeeërs bij elkaar. Hij vertelt ze waarom hij naar Jeruzalem is gekomen en wat zijn plan is. 'Jullie zien hoe slecht het met ons gaat. Jeruzalem is verwoest en de poorten zijn platgebrand. Laten we de muren weer opbouwen. Het is een schande als we er niks aan doen.'

Nehemia vertelt de mensen hoe God hem geholpen heeft om hier te komen vanuit Perzië, het land waar hij woont en waar hij werkt als wijnschenker van de koning. Nehemia kan de muren niet alleen opbouwen. De stenen zijn veel te groot en te zwaar. De houten balken voor de poorten kun je alleen met meerdere mensen tillen. Nehemia vraagt de mensen hem te helpen. Jeruzalem verdient het om weer opgebouwd te worden.

De Judeeërs reageren enthousiast. 'Ja, we moeten de muren weer opbouwen. Laten we meteen beginnen.' En zo gaat iedereen aan het werk. Door de hele stad zijn mensen bezig stukken van de muur weer op te bouwen. Hele families bouwen samen aan een stuk muur. Opa's en oma's, vaders en moeders. Zelfs kinderen helpen waar ze dat kunnen. Het is leuk om het samen te werken aan de opbouw van de muur. Tijdens het werk kun je met elkaar praten of samen zingen.

Nehemia loopt regelmatig door de stad om bij de werkzaamheden te kijken. Hij is onder de indruk van al die families die samen aan het werk zijn. Hele dagen wordt er gewerkt aan het herstel van de muren en de stadspoorten. Vaders, moeders en kinderen die samen de oude poorten weer opbouwen en er deuren inzetten. Langzaam begint Jeruzalem wat minder op een ruïne te lijken en wat meer op de prachtige stad die het vroeger was.

Auteur: HVM

Niet alleen, maar samen

Inleiding

Je kamer opruimen. Meestal doe je dat pas, als het echt een puinhoop is. Je kleding ligt niet in de kast maar op de grond. Speelgoed ligt overal, behalve op zijn eigen plek. Je knuffels liggen door de kamer. Je bureau is een bende. Waar moet je beginnen? Het is leuker om het samen met je moeder te doen, of met een grote zus. Desnoods met een vriend. Is je kamer nooit een bende? Nou denk dan aan het opruimen van een hele grote tuin. Overal onkruid, bladeren, wat afval. Een in elkaar gestort vogelhuisje en twee omgevallen fietsen. Wat een klus. Je bent al moe voordat je begonnen bent. Echt een klus om met z'n tweeën te doen. Want samen gaat het sneller en is het leuker.

Bijbelverhaal

Vorige week zijn we begonnen met de geschiedenis van Nehemia. Hij was schenker de koning in Susa. Hij was een Jood, het volk was in ballingschap. Nehemia had gehoord dat de stad Jeruzalem verwoest was. Hij was in en in verdrietig. Hij bad tot God om hulp. Nehemia vraagt aan de koning of hij voor een tijdje naar Juda mag gaan om daar te starten met de herbouw van de stad. De koning vindt het goed. Geeft zelfs belangrijke brieven mee en Nehemia vertrekt naar Jeruzalem. En wat gebeurt daar?

Ik kwam in Jeruzalem. Na drie dagen ging ik met een paar mannen de stad in. Dit deed ik 's nachts. Ik had niemand mijn plannen verteld. Nou ja, mijn plannen? Gods plannen die Hij mij had gegeven voor Jeruzalem. Ik ging samen met het rijdier waar ik op reed. Niemand wist wie ik was en wat ik kwam doen. Die nacht gingen we de stad in om te kijken hoe groot de ravage was. Er waren stukken waar mijn rijdier niet eens meer kon rijden. Zo veel brokstukken, zo'n bende. Mijn rijdier moest ik laten staan en het laatste stuk moesten we omhoogklimmen om de resten van de muur goed te bekijken. Het bestuur van de stad wist ook niet waar ik heen was of wat ik aan het doen was. Ik had niets verteld, niet aan de priesters, niet aan de burgers, niets aan de ambtenaren. Na de inspectie zei ik hun: 'U ziet hoe ellendig Jeruzalem er aan toe is. De stad ligt in puin, de poorten zijn verbrand. Laten we de stadsmuur weer opbouwen. We zullen niet langer het mikpunt van spot zijn.'

De muren van de stad zijn de bescherming van de stad. Liggen de muren in puin, dan kan iedereen de stad in en uit. Van de stad zelf was ook bijna niets overgebleven. Andere volken maakten grappen over Jeruzalem, over het Joodse volk, over de God van de Joden. Wat een toestand daar in Jeruzalem, ha, ha, ha!

Ik, Nehemia, vertelde de mensen wat ik in Susa had gehoord. Hoe ik gebeden had. Hoe God mij had geholpen. Hoe de koning mij brieven had gegeven. Hoe ik in

Jeruzalem terecht was gekomen.

Het volk zei: 'Laten we dan meteen met de herbouw beginnen'. Ze gingen direct aan de slag. Maar ze werden uitgelachen. Mensen uit de omgeving, niet Joden die in de stad waren komen wonen, staken de gek met hen. 'Wat zijn jullie aan het doen? Komen jullie in opstand tegen de koning?' Maar Nehemia gaf als antwoord: 'De God van de hemel helpt ons, Hij zal zorgen dat het lukt. Wij, zijn knechten, beginnen met de herbouw. U hoort hier niet. U heeft hier geen rechten.'

Het werk aan de stad werd verdeeld. De hogepriester ging samen met de priesters de Schaapspoort herbouwen. Deze poort was een toegangspoort tot de tempel. Naast elkaar werkten families aan stukken van de muur. Samen deden ze het werk. Het staat er wel vijftien keer, het woordje naast elkaar. Nehemia had iedereen gemobiliseerd, samen gingen ze aan het werk voor God. De stad werd weer veilig, de muur werd herbouwd, de poorten konden weer open en dicht. Sommige dingen moesten helemaal opnieuw gemaakt worden. Andere stukken muur konden hersteld worden. Toch waren er wat mensen die zichzelf te belangrijk vonden om aan de slag te gaan, zij werkten niet mee. De goudsmid stond naast een zalfmaker te metselen. Zij vonden zichzelf niet te belangrijk, zij gingen aan de slag voor God. Jedajda trof het, hij mocht het stuk van de muur doen tegenover zijn huis. Toch deed ook hij het niet voor zichzelf, maar om met de anderen mee te werken aan Gods wil. Ook vrouwen bouwden mee, Sallum werkte samen met zijn dochters. Iedereen werd ingezet voor Gods werk. Het volk deed het samen. Het was een enorme muur en dus ook veel werk. De stad werd veilig, de tempel werd beschermd, maar ook de wapens konden weer veilig worden opgeborgen. Het was veel werk, maar het was het waard. Van Baruch wordt gezegd dat hij 'vol vuur' aan het werk was. Waarom weten we niet, maar hij wordt extra genoemd. Hij was enthousiast en enthousiasme steekt vaak anderen aan. Wie weet gingen door zijn enthousiasme anderen ook wel extra gemotiveerd aan het werk.

Er komen zelfs mensen helpen die niet in Jeruzalem wonen. Het enthousiasme voor het werk van God zorgt ervoor dat er nog meer mensen meedoen.

[lees verder op de volgende bladzijde](#)

Afsluiting

Bijzonder hè, dat door de komst van Nehemia het hele volk aan het werk gaat. Dat de puinhopen worden opgeruimd. Dat de veiligheid terugkomt in de stad. Dat de stad, de mensen, maar vooral de God van Jeruzalem niet meer bespot hoeft te worden. Het kwam niet door Nehemia zelf, maar God werkt door hem. Nehemia voelde, ver van Jeruzalem, dat God hem riep. En Nehemia ging! Een man die een heel volk aan het werk kreeg.

Voelen wij ons ook wel eens geroepen om iets voor God te doen?

Hoe gaan we daar mee om?

Waar zijn wij enthousiast over?

Willen wij samen werken met anderen voor iets goeds?

Laten wij God bespotten door anderen of dingen om ons heen?

Auteur: CdG

Schouder aan schouder

[Nehemia 2:11-3:32](#)

Wie heeft er wel eens een opdracht moeten doen waarvan je dacht: 'Dit kan écht niet!' Iets op school, of op je sport? Wat heb je gedaan? Hoe heb je het aangepakt? In het bijbelverhaal van vandaag vertelt Nehemia dat hij ook een opdracht krijgt die heel erg moeilijk is. Hoe hij dat heeft opgelost, hoor je vandaag.

Nehemia

Ha jongens en meiden, ik ben het weer, Nehemia. Over mij ging vorige week het verhaal. Ik zou gaan reizen naar Jeruzalem, de stad waar mijn voorouders vandaan komen. De stad die zo kapot is, omdat er niemand was om voor haar te zorgen. En nu is het zo ver. Ik ben er. Ik ben heel benieuwd wat ik tegen ga komen.

Muren en poorten

Met een paar mannen begin ik met het plan waarmee ik hier gekomen ben. Jeruzalem moet weer een fijne en veilige plek om te wonen zijn. De mensen mogen er weer blij zijn en leven met God. Maar wat een puinhoop is het! Overall waar ik kijk zie ik wel kapotte stenen en huizen. Wat doen we eerst?

's Nachts maken we een rondje om de stad heen. In het donker, om in alle rust maar eens te kijken hoe de boel er precies bij staat. Het is een hele tocht en niet alles is even goed bereikbaar. Er zijn stukken ingestort en poorten verbrand. Iedereen die wil kan de stad zomaar inrijden, uitrijden, of zelfs aanvallen. Dat is geen veilige plek om te zijn! Nee, Jeruzalem moet weer net zo mooi en sterk worden als vroeger. Ik hoop dat we er dan weer kunnen feestvieren, en dat alle mensen uit het land die naar de tempel komen door een van de poorten binnestappen met een blij hart: hier willen we zijn! 'Laten we de stadsmuur weer opbouwen', zei ik. 'Dan kan iedereen weer zien wat een mooie plek de stad van Gods tempel is. Ik ben speciaal hier naartoe gekomen om dat te vertellen. Ik ben veilig aangekomen, omdat God voor mij zorgde, het is een hele klus, maar ik vertrouw erop, ook dit komt goed!'

Samen

De leiders van de stad zijn het met me eens. 'Laten we dan meteen beginnen', is hun antwoord. En dat is precies wat er gebeurt. Iedereen gaat direct enthousiast aan het werk. En weet je wat het mooiste is? Iedereen werkt samen. Alle mensen in de stad nemen een stukje van de muur onder handen en maken het weer mooi en heel. Zelfs mensen die veel verder weg wonen komen naar de stad toe en helpen mee. Deuren, balken en poorten worden gemaakt. Stukken muur worden weer opnieuw gemetseld en er komen nieuwe sloten op de poorten. Bijna iedereen in de stad doet wel iets. Niemand laat zich stoppen of van de wijs brengen, Zelfs niet als mannen

van buiten de stad ons uitlachen en zeggen dat we beter kunnen ophouden. Nee, op volle kracht werken mannen en vrouwen aan hetzelfde doel. Wat mooi om mee te maken en om te zien gebeuren!

En er wordt niet alleen een muur gebouwd. Nee, volgens mij zijn de mensen ook samen aan het bouwen aan heel mooie vriendschappen. Ze kennen elkaar nog niet zo goed, maar ze hebben dezelfde God en werken nu aan hetzelfde doel. Jeruzalem wordt weer een stad, en Gods volk wordt weer een volk, een echt volk van mensen die om elkaar geven en naar elkaar om willen kijken als dat nodig is.

Het leek een enorme klus, en dat was het ook. Maar nu is het klaar! Vele handen maken licht werk. Dat zie je maar weer. En wat nog veel belangrijker is: God heeft ons geholpen. Hij zorgde ervoor dat we in alle rust en veiligheid konden werken.

Het maakt dat ik weer kan dromen en de toekomst zonnig tegemoetzie. Die mooie stad Jeruzalem, die eerst zo in puin lag, zal weer prachtig worden. We zullen inderdaad weer feest vieren voor God en dansen in de straten. Daar heb ik nu al zin in, in dat feest. Een feest voor mensen, maar vooral een feest voor God! En net zoals we nu samen bouwen, zullen we dan samen vieren dat God de allersterkste is en dat hij mensen kan bevrijden.

Vertel!

- Wat vinden jullie van samenwerken?
- Wanneer gaat dat goed? Wanneer gaat dat niet zo goed?
- Als het samenwerken goed gaat, wat gebeurt er dan in je groepje? (Word je dan blij of iets anders...)

Iedereen werkte mee aan het plan dat Nehemia van God in zijn hart heeft gekregen.

- Zou jij iemand (eerder) helpen als hij of zij zegt dat het een plan van God is?
- Wat zouden tegenwoordig plannen zijn die God heeft waar mensen aan mee mogen werken?
- En hoe zou je bij jullie voorbeelden samen kunnen werken? Werken mensen in de kerk ook op deze manier samen? Probeer wat voorbeelden uit je omgeving te vertellen aan elkaar.

[lees verder op de volgende bladzijde](#)

Bekijk het onderstaande plaatje en lees de bijbeltekst.

Wat heeft dat met dit verhaal te maken denk je?

'God zegt in de heilige boeken: 'Ik heb op de berg Sion de eerste steen gelegd voor mijn tempel. De steen die ik gekozen heb, is kostbaar en sterk. Je kunt er veilig op bouwen. Jezus Christus is de kostbare steen die God uitgekozen heeft. Hij is de levende steen. Want God heeft hem weer levend gemaakt, nadat de mensen hem gedood hadden. Jullie zijn in hem gaan geloven, en daardoor zijn jullie nu ook levende stenen. Samen zijn jullie Gods tempel.'

(1 Petrus 2 vers 4 en 5 uit de BGT)